

- d) wszelkie budowle piętrzące, z wyjątkiem piętrzeń na rowach melioracyjnych,
- e) ujęcia służące do poboru wody powierzchniowej w ilości większej od 250.000 m³ rocznie lub w ilości wprawdzie mniejszej od 250.000 m³ rocznie, lecz przekraczającej 10% średniego rocznego przepływu danego cieku,
- f) istotne zmiany łozyska lub brzegów wody płynącej,
- g) ujęcia służące do poboru wody podziemnej w ilości większej od 25 m³/godz.,
- h) urządzenia do oczyszczania, wykorzystania i odprowadzania z zakładów ścieków (sanitarnych, gospodarczych, przemysłowych i z wód opadowych), o ile ścieki te wywierają ujemny wpływ na odbiorniki,
- i) zimowiska, pochylnie i nabrzeża.

2. Wewnętrznej sieci urządzeń melioracyjnych, położonej między ujęciem wody do nawodnień a dolnym odbiornikiem, nie uważa się za mającą istotny wpływ na gospodarkę wodną.

3. Inwestycji służących gospodarce wodnej wewnątrz zakładów przemysłowych, komunalnych i kolejowych, a znajdujących się między doprowadzalnikiem i urządzeniami do oczyszczania ścieków, nie uważa się za mające istotny wpływ na gospodarkę wodną.

§ 4. 1. Projekty wstępne zakładów, budowli i urządzeń wodnych, których inwestorem będą jednostki podległe Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej, powinny być uzgodnione z właściwymi terenowymi lub centralnymi organami administracji państwowej lub jednostek gospodarki uspołecznionej, jeżeli mają istotny wpływ na ich interesy.

2. Założenia i dokumentacja projektowo-kosztorysowa elektrowni wodnych, których inwestorem będą jednostki podległe Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej, powinny być uzgodnione z właściwymi organami podległymi Ministrowi Górnictwa i Energetyki pod względem ich specjalności energetycznej. Budowa takich elektrowni podlega dodatkowo nadzorowi technicznemu właściwych organów Ministra Górnictwa i Energetyki.

§ 5. 1. Organy gospodarki wodnej mają prawo kontroliowania wykonywanych przez inne organy budowli, zakładów i urządzeń wodnych, mających istotny wpływ na gospodarkę wodną. Organy te kontrolują zgodność wykonania w zakresie wynikającym z opinii, o której mowa w § 2 ust. 2 i 3, oraz z warunkami pozwolenia wodno-prawnego.

2. Kontrolę budowli, zakładów i urządzeń wodnych, wykonywanych na kompleksach ściśle wojskowych, przeprowa-

dzia się według zasad, które ustali Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Na żądanie zainteresowanych organów organy gospodarki wodnej, które wykonują inwestycje wodne mające istotny wpływ na ich interesy, obowiązane są udzielać niezbędnych wyjaśnień oraz udostępniać zapoznanie się z budową.

§ 7. 1. Organy gospodarki wodnej mają prawo przeprowadzania kontroli wszelkich mających istotny wpływ na gospodarkę wodną zakładów, budowli i urządzeń wodnych w zakresie stanu technicznego, prawidłowego działania i wykorzystania.

2. Kontrolę zakładów, budowli i urządzeń wodnych, znajdujących się we władaniu organów wojskowych, przeprowadza się po uprzednim uzgodnieniu z zainteresowanymi organami Ministra Obrony Narodowej lub Ministra Spraw Wewnętrznych.

3. Na każde żądanie organu gospodarki wodnej użytkownicy zakładów, budowli i urządzeń wodnych obowiązani są przedkładać odpowiednie dokumenty i udzielać koniecznych wyjaśnień w zakresie gospodarki wodnej.

§ 8. Każdy organ administracji państwowej lub jednostki gospodarki uspołecznionej, jeżeli poweźmie wiadomość o uszkodzeniu zakładu, budowli lub urządzenia wodnego, które grozi niebezpieczeństwem w razie przepływu wielkich wód, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym najbliższy organ gospodarki wodnej oraz użytkownika tego zakładu, budowli lub urządzenia wodnego.

§ 9. 1. Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej może w porozumieniu z właściwym ministrem lub kierownikiem urzędu centralnego powierzyć niektóre czynności pomocnicze z zakresu hydrologii i meteorologii (jak np. dokonywanie okresowych pomiarów przepływów wód) jednostkom organizacyjnym, które mają w terenie zorganizowaną odpowiednią służbę. Resort przejmujący te czynności ma prawo żądania zwrotu związanych z tym dodatkowych kosztów.

2. Na zasadach określonych w ust. 1 może być również powierzone wykonanie niektórych drobnych robót (jak np. ustawianie wodowskazów).

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej oraz zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

180

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1958 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach przemysłowych rozliczających się z budżetem terenowym.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy jedno lub wielozakładowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego działających według zasad rozrachunku gospodarczego, nadzorowanych przez organy administracji przemysłu prezydów rad narodowych.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu plac planowanego na 1958 r., jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w 1958 r. swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1957 r., a w

przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu z wynikiem planowanym na 1957 r. — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisów § 2 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo poprawi wynik 1958 r. w porównaniu z wynikiem 1957 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy — z wynikiem planowanym na 1957 r., dokonuje odpisu dodatkowego w wysokości kwoty odpowiadającej 0,6% osobowego funduszu płac planowanego na 1958 r. za każdy procent poprawy rentowności, mierzonej stosunkiem procentowym sumy wzrostu zysku do sumy kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w 1957 r.

§ 5. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na 1958 r. zakłada, zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do 1957 r. — prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na 1958 r., a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na 1958 r.

§ 6. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie planowanego wyniku na 1958 r., a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1958 r.

§ 7. W przedsiębiorstwach, o których mowa w §§ 5 i 6, poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy poprawy wyniku do sumy planowanych kosztów sprzedaży produkcji i usług przemysłowych na 1958 r.

§ 8. W celu ustalenia wzrostu zysku w 1958 r. w porównaniu do 1957 r. należy dokonać we wszystkich przedsiębiorstwach odpowiedniej korekty wynikającej ze zmiany zasad finansowania kapitalnych remontów. Natomiast korekty z przyczyn określonych w art. 6 ust. 1 ustawy dokonuje się tylko w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie otrzymało dopłat różnicy cen w trybie dotyczącym wyrównywania różnic cen, podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego.

§ 9. W celu ustalenia wzrostu zysku w 1958 r. w porównaniu do 1957 r. w przedsiębiorstwach, które w 1957 r. były deficytowe, przyjmuje się takie warunki, jak by przedsiębiorstwa te wygospodarowały zysk w 1957 r. w wysokości 5% w stosunku do faktycznego kosztu własnego sprzedanej produkcji i usług, skorygowany o zyski i straty pozainwazyjne za 1957 r. Ponadto należy dokonać korekty określonej w § 8.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 10. Minister Finansów może na wniosek prezydium rady narodowej, której podlegają jednostki określone w § 1, zezwolić przedsiębiorstwom na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów oraz premii z produkcji eksportowej.

§ 11. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo ze sprzedaży wyrobów i usług po cenach nie zatwierdzonych w obowiązującym trybie.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków, określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić po upływie I półrocza i 3 kwartałów na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1958 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1958 r. — wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

V. Przepisy końcowe.

§ 13. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, o ile w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 14. Na podstawie decyzji Ministra Finansów wydanej na wniosek prezydium właściwej rady narodowej przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego zakładów przedsiębiorstw wielozakładowych, o ile ich urządzenia księgowe pozwalają na ustalenie wyników działalności.

§ 15. W razie stwierdzenia nieprzebrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 16. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1958 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Chemicznego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Chemicznego.